

- 10) Jeżeli wymieniony przepis M.B.902 lit. b) pkt 4 podsekcji I sekcji B załącznika I do rozporządzenia powinien być rozumiany w tym drugim znaczeniu, czy można uznać, że jest zgodny z rozporządzeniem przepis prawa krajowego, który przewiduje, że uzyskanie certyfikatu inspektora przez daną osobę następuje po zakończeniu przez nią szkolenia teoretycznego i praktycznego, od której to chwili osoba ta może dokonywać przeglądu zdatności do lotu statków powietrznych, podpisując samodzielnie dokumenty dotyczące przeglądu w imieniu właściwego organu.
- 11) Ponadto, jeżeli przepis M.B.902 lit. b) pkt 4 podsekcji I sekcji B załącznika I do rozporządzenia powinien być rozumiany w drugim przedstawionym powyżej znaczeniu, czy jest z nim zgodny przepis prawa krajowego, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który uznaje za požądane, aby osoba, która we wstępnej selekcji została wybrana na inspektora ds. oceny zdatności do lotu uzyskała uprzednio promocję „na wyższe stanowisko” jak też „sprawowała kierownicze stanowisko w ramach warsztatu obsługi technicznej statków powietrznych”.
- 12) Czy zgodnie z rozporządzeniem nr 2042/2003, które nie reguluje kwestii, czy i na jakich zasadach osoby, które przed jego wejściem w życie wykonywały obowiązki z zakresu kontroli zdatności do lotu statków powietrznych właściwe inspektorom mają prawo wykonywać takie obowiązki także po wejściu w życie rzezonego rozporządzenia, krajowy prawodawca miał obowiązek ustanowić zasadę, że osoby, które wykonywały takie obowiązki w chwili wejścia w życie wskazanego rozporządzenia (lub wcześniej) powinny automatycznie ponownie uzyskać certyfikat inspektora bez konieczności uczestniczenia uprzednio w procedurze selekcji i oceny, czy też rozporządzenie nr 2042/2003, którego celem jest zwiększenie bezpieczeństwa przewoźników lotniczych a nie ochrona praw pracowniczych pracowników właściwego organu ds. przeglądu zdatności do lotu statków powietrznych państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mają wyłącznie możliwość, jeżeli uznają to za właściwe, zatrudnić w charakterze inspektorów ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych osoby, które sprawował te funkcje przed wejściem w życie rzezonego rozporządzenia, nawet jeśli osoby te nie mają wymaganych w tym rozporządzeniu kwalifikacji, uwzględniając także przepis M.B. 902 lit. b) pkt 4 podsekcji A sekcji B załącznika I do decyzji EASA nr 2003/19/RM z dnia 28 listopada 2003 r.

- 13) Jeżeli zostanie uznane, że zgodnie z rozporządzeniem nr 2042/2003, państwa członkowskie mają obowiązek ponownego automatycznego wydania certyfikatu inspektora, bez konieczności uczestniczenia w procedurze selekcji, osobom które wykonywały obowiązki inspektora przed wejściem w życie rzezonego rozporządzenia, czy z rozporządzeniem tym zgodny jest przepis prawa krajowego, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który stanowi, że aby dane osoby mogły ponownie uzyskać certyfikat inspektora, muszą one rzeczywiście wykonywać obowiązki inspektora, nie w

chwili wejścia w życie tego rozporządzenia, ale po wejściu w życie rzezonego przepisu prawa krajowego.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-293/11)

(2011/C 232/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i C. Soulay)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując szczególną procedurę VAT dla biur podróży w przypadkach sprzedaży usług turystycznych osobom nie będącym turystami, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306–310 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾.

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Procedura dla biur podróży znajduje zastosowanie wyłącznie do usług świadczonych bezpośrednio na rzecz turystów, zgodnie z postanowieniem dyrektywy w większości języków. Także angielska wersja językowa, która w jednym punkcie stosuje termin „nabywca” (customer), byłaby pozbawiona znaczenia, gdyby nie dotyczyła wyłącznie turystów. Ten sam wniosek nasuwa się w wyniku łącznej analizy wszystkich powiązanych przepisów (wykładnia systemowa). Wykładnia historyczna prowadzi do takiego samego wniosku, ponieważ dyrektywa VAT wyłącznie ujednoliciła „szóstą dyrektywę, nie zmieniając jej treści”. W odniesieniu do wykładni celowościowej istotne jest, że podwójne opodatkowanie biur określonych państw członkowskich nie jest dopuszczone (z wyjątkiem przypadku rozszerzającego zastosowania procedury dla biur podróży). Poszczególne państwa członkowskie nie mogą złagodzić takiego ograniczenia ustanowionego w dyrektywie bez urzędowej zmiany tekstu dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2011 r. — Republika Włoska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-295/11)

(2011/C 232/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej